Napsal uživatel Honza Dobiáš
Úterý, 18 Říjen 2011 21:26

V říjnu a listopadu se Notování dočasně uchyluje do svého minulého působiště - klubu Kocour ve vysočanském Gongu. Ale kdo tam delší dobu nebyl, mohl jen valit oči: z klubové hrací místnosti zmizel bar a s ním i logický rozruch, předsálí zkrásnělo novým nábytkem a zlidštilo prostorným bufetem, kde se dá sedět a labužničit… Moderátoři Bublina s Belmondem nepatří ani k nábytku, ani k baru,

zato hlavy a hlasivky mají stále výtečné. A tak posluchači ve ztemnělé prostoře připomínající vagon mohli na pohodlných židlích sledovat, jak si to rozdávají účastníci druhého základního kola Notování, protože všechny potřebné informace měli.

Soutěž otvírala pražská skupina **Druga**. Lukáš Vořech Pokorný vysvětlil, jak vybral čtveřici soutěžních písní, a pak ještě u jednotlivých skladeb upozornil, proč je tak pojednal. Třeba Viselec nebyl žádnou pochmurnou baladou o oběšenci, nýbrž milostným příběhem pěkného vztahu, který se odehrál nedaleko pražského Perštýna, kde sochař David Černý umístil jednu ze svých soch vysoko nad hlavy chodců, procházejících ulicí. Jako zpěvák Vořech překvapil, kde se v jeho subtilní postavě bere tak silný hlas… Trio muzikantů, z nichž akordeonistka Romana Sulčíková ví i co to je hrát sama jako písničkářka. V poslední písničce *Ovčák a panenka* se trio rozrostlo na kvarteto. Přibyla totiž zpěvačka Alžběta, která se ale tímto vystoupením se zatím s ne zcela sehranou kapelou zároveň loučila.

Gloriet přijel z Pardubic, kde, ač vznikla v r. 2010, již stihla soutěžit v minulém ročníku Notování. Novotvar „láskopísně“, který měl podle jejich webu charakterizovat repertoár, v zárodku kapelník a autor Martin Pavlas pozměnil.

Úvodní *Kramli* nazval generační nástupkyní láskopísní, což posluchači přijali s porozuměním už kvůli názvu. Horší to bylo s hlasem zpěvačky Drahomíry Hoffmanové. Výrazně tyrkysové triko, které měla na sobě, sice korespondovalo s ostrým zvukem jejího hlasu, ale diváci se

nespokojeně otáčeli na zvukaře. Marně, protože ti svou práci odvedli dobře. To zpěvačka nosí v hrdle silnou „zbraň“, nad kterou, žel, nedrží vládu.

Pája Junek & Girls se jmenovala pražská formace, která nastoupila místo Netřísku, který musel pro nekompletnost kapely odříci. Nakonec ale plurálové „s“ v názvu bylo navíc i u náhradníků, protože zpěváka a autora Páju a jeho kytaru doprovázela jen Martina Šedivá - Junková na djembe, zatímco druhá z děvčat marodila doma v posteli. Měla na hlavě čepici, zatímco Pája šátek a stálo za to dobře poslouchat slova, protože se mezi nimi objevila řada známých jmen především zahraničních politiků. Horší už to bylo s rýmy, protože „
zubní pasta - obrázek Fidela Castra
“ chce být hodně nad věcí. Nicméně jejich punk-folk-rock byl v Notování nezvyklým osvěžením a pobavil.

Quaoar také z Prahy má prvenství, které už mu nikdo nevezme: dvojice sester Vytiskových, která se jmenuje stejně jako planetka, objevená ve stejném roce 2002, se jako jediná zúčastnila všech devíti ročníků Notování. Zručné kytaristky dospěly a na jejich repertoáru je to znát: k zručnému kytarovému přednesu, který prozrazuje hodiny a hodiny kytarové výuky, začínají přidávat i výraz ve zpěvu.

Pavel Petran a kapela, to jsou tři chlapi z Prahy s kytarami. Pavlovu doprovodnou kytaru dobře podporují sólovka Edy Hladíka a basovka Honzy Mareše. Pavel Petran se Notování zúčastnil v 5. a 6. ročníku jako písničkář a dlužno říci, že jeho písničkám kapelní realizace velmi sluší. Ka

pela přinesla mezi diváky jasné oživení, protože najednou zněly texty a melodie, které by si s nimi diváci mohli a chtěli zpívat. Navíc, jak bylo již mnohokrát vyzkoušeno, tři mužské hlasy – to je síla!

Skupina **Trativod** je z Mělníka a byla výrazně kostýmovaná. Pánové měli klobouky, banjista jižanskou armádní čepici a fidlerka Daniela Novotná slušivý dobový dámský klobouk. Nejen pokrývky hlav, ale i ostatní ošacení a oděvní doplňky korespondovaly s dobou největší slávy hillbilly a old time music, ze které pochází i repertoár kapely hraný v akustickém bluegrassovém obsazení. Přibližně čtvrtstoletá kapela je jednou ze služebně nejstarších účastnic naší soutěže a snad není nemístné připomenout její původní název Povaleči. Ale to bylo ještě za totáče. A být za socialismu povalečem, i když jen po názvu, bylo naprosto neúnosné. Dnes to zní dost komicky… Anglicky zpívané písničky Trativodu naplnily Kocoura radostí - a to je jedna z hodně

důležitých věcí, která má hudbu doprovázet! A tak se v sálu, poprvé za celý večer, ale i za dlouhou dobu před tím, ozývalo hurónské „umí!“.

Zatímco Rada Notování počítala divácké hlasy a radila se, kdo se jí nejvíc líbil, nastoupil host večera **Jaroslav František Palme**, řečený **Fumas**. Cimbura - uvádějící jako vždy hosty -správně poukázal na to, že kromě autora, kapelníka a frontmena skupiny Původní Bureš stojí na podiu i výtvarník a malíř hezkých obrázků a autor knížek o Tadeášovi, bavících nejen děti, ale i dospělé! Fumasovu kytaru a zpěv podpořila, po dohodě učiněné na místě a bez předchozí zkoušky, se svými djembe Martina z Pája Junek & Girls a znělo jim to spolu dobře. Fumasovy písničky, které

sám nazývá psychedelicpunkfolkrockovými, sice sem tam někoho zaskočily, ale v obecné míře pobavily, setkaly se s kladnou odezvou a nezůstaly bez přídavků.

Než se Bublina rozloučila a Belmondo rozesmál všechny svým moudrem na cestu domů, přišla chvíle na to nejdůležitější: na výsledky, které jsou zde již publikovány. Kytka s Bublinou se při jejich sčítání a kontrolování dost vydováděly. Zjev, že se u diváků na první pozici sejdou dva soutěžící, v daném případě Trativod a Pavel Petran & kapela, je dost vzácný. A je fajn, že Trativod zvítězil i u Rady Notování, takže diváčtí vítězové postupují do semifinále oba!… Závěrem si připomeňme, že listopadové Notování, ve čtvrtek 3. 11. od 19.30, proběhne opět v Kocouru a v prosinci, že se vrátíme do Music City.